

İŞÇİ SINIFINI BEKLEYEN TEHLİKELER

Aydınlık Gazetesi, 21 Mart 2015

Yıldırım Koç

Dünya kapitalizmi, tarihinin üçüncü küresel krizini yaşıyor. 1873-1896 dönemindeki Uzun Buhran'ın ve 1929 yılında başlayan Büyük Buhran'ın ardından, üçüncü küresel kriz 2008 yılı sonlarından itibaren tüm kapitalist dünyayı etkiliyor. Bu buhranın etkilerinin Türkiye'ye yansması, inşaat sektörü ve borçlanma sayesinde ertelenmişti; şimdi deniz tükendi.

Ayrıca Türkiye kapitalizminin kendi iç dinamiklerinin yarattığı kriz var. Kamu kaynaklarının yağmalanması, vurgunculuk, halkın yastık altındaki birikimlerinin tüketilmesi, köylülerin topraklarını satmak zorunda kalması, esnaf-sanatkarın iflası alanlarında da deniz tükeniyor.

Diğer taraftan, emperyalist güçler Türkiye Cumhuriyeti'ni parçalamaya, Türk milletini onu oluşturan unsurlarına bölüp birbirine kırdırmaya, Türkiye halkını kullaştırmaya çalışıyor.

İktisadi çöküş etkisini her geçen gün daha da artırıyor; hızlı bir yoksullaşma ve önemli hak kayıpları gündemde. İç savaş tehdidi var.

Bu durumdan en fazla etkilenecek olan, işçi sınıfımızdır.

İşçiler, memurlar, sözleşmeli personel, geçici personel ve işsizler, işçi sınıfımızdır. Bunlar nüfusumuzun yüzde 70'inden fazlasını oluşturuyor. İşçi ve memur emeklileri de bu rakama eklendiğinde, Türk milleti işçi sınıfıdır. Köylülüğün ve esnaf-sanatkarın devam eden tasfiyesi, bu rakamı daha da büyütülmektedir.

Eğer bu gidişe "DUR" diyecek bir direniş ve karşı saldırı örgütlenemezse, iktisadi çöküntü, işçi sınıfımıza nasıl yansıtacak?

DERİNLEŞECEK SORUNLAR

İflaslar ve işten çıkartmalar daha da artacak.

Ayakta kalmaya çalışan şirketler, maliyetleri azaltabilmek için işçi ücretlerini düşürecek; ücret ve tazminat ödemelerini erteleyecek; işçi sağlığı ve iş güvenliği önemlerinden tasarrufa gitmeye çalışacak.

Kıdem tazminatına yönelik saldırı gündemde.

Özel istihdam bürolarına işçi kiralama yetkisi verilerek işçiler köleleştirilecek.

Elektrik santralleri ve şeker fabrikalarından başlayarak, kalan kamu kurum ve kuruluşları da talan edilecek.

Taşeronluk, hizmet alımı, fason üretim daha da yaygınlaştırılacak, işçi hakları gaspedilecek.

Esnek çalışma yaygınlaştırılacak.

Suriyeli kaçak işçiler artacak.

Sosyal güvenlik kapsamındaki hizmetler daraltılacak; sağlık hizmetlerinden yararlanmada katkı payları artırılacak.

Genel sağlık sigortası primleri birçok ailenin borçlanmasına yol açacak.

Krediyle ev ve araba alanlar, taksitlerini ödeyemeyince evlerini ve arabalarını kaybedecek.

İşsizlik daha da yaygınlaşacak. Varını yoğunu satın çocuğunu üniversiteye gönderenler, diploma aldıktan sonra işsizlik bunalımına giren çocuklarıyla uğraşacak.

Bu listeyi daha da uzatabilirsiniz.

Bir de bölünme ve iç savaş tehdidi var.

SENDİKALAR TEHDİDİN BÜYÜKLÜĞÜNÜN FARKINDA MI?

Şimdi durun ve kendinize şu soruyu sorun: Günümüzün sendikaları bu sorunlarla uğraşılıyor mu? Uğraşır gözüküyorlar var; ancak köklü çözümler isteyen bu tehditler giderek artarken, işçi ve kamu çalışanları sendikaları bir mücadele örgütlenme çabası içinde mi?

Ekonomik büyüme dönemlerinde sendikacılık yapmak kolaydır. İki veya üç yılda bir toplu sözleşme imzalarsınız; ücretleri belirli oranda artırabilirsiniz. Çalışma koşullarında bazı iyileştirmeler yaparsınız. İşveren de memnundur, işçi de.

Ekonomik kriz dönemleri farklıdır.

Türkiye sendikacılık hareketi, tarihinde ilk kez, kapitalizmin küresel kriziyle Türkiye ekonomisinin krizinin örtüştüğü bir döneme giriyor.

Ancak sendikacılar henüz bu büyük tehdidin farkında gözüküyor.